

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi priloge ter s „Kakipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemama ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h. ali gld. 6 60
pol leta 6 „ 60 3 30
četrt leta 3 „ 40 1 70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglašit in postavit se računijo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

Vse za omiko, svobodo in napredek! Dr. K. Lavrid.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorice. Dopolni se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1 60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrančič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Gor. Tiskarna A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

„Soča“ v letu 1904.

Zopet je leto okoli. Z današnjo številko stojimo že v novem letu 1904., in z njim nastopa „Soča“ svoj XXXIV. tečaj.

Ob novem letu je navada, da se obračajo listi do svojih naročnikov, čitateljev in somisljenikov ter da spregovorijo kako besedo tudi na sploh na naslov naroda, med katerim izhajajo. Te navade se moramo poslužiti tim bolj, ker naši sovražniki baš ob novem letu stegajo svoje dolge jezike in svoje dolge roke proti nam, nadejaje se, da potom lažij in obrekovanja obrnejo koga od nas. To delajo sicer že leta in leta, ali dasi nimajo beležiti nikakega povoljivega uspeha na to stran, stojijo vendar neprestano na takem delu, ter hujskajo in govoričajo venomer. Poznamo jih. Osebnosti, to je ves njihov program, vse njihovo delo. Namesto da bi se brigali za dobrobit in blagor kmeta, kateri je izvolil iz njihove srede več njih za svoje zastopnike, bijejo le grd osebni boj, drugače pa so indiferentni in nalomarni, in ker so taki, odvrtačajo krivdo od sebe na druge, da bi tako zakrili svojo brezdelavnost, svoj nemar za koristi svojih volilcev, svojo vse obsodbe vredno pasivnost, pod katero trpi ves slovenski del dežele. Veliki, res veliki so naši nasprotniki v osebnem boju, majhni, res majhni pa pri narodnem delu.

Baš ta grdi boj naših nasprotnikov pa dokazuje, kako je — „Soča“ potrebna.

„Soča“ stoji na braniku za pravice slovenskega naroda v naši deželi.

„Soča“ edina med vsemi slovenskimi časniki v naši deželi vrši narodno delo ter je res slovenski časnik, pisan za goriškega Slovenca, ki se hoče svobodno razvijati v znamenju enakopravnosti. Zavedno naše ljudstvo to dobro ume: kajti odkar je počil razkol, se vidi pač v klerikalnih listih samo udrihanje po osebah, vse drugo puščajo v stran. Ljudje, katerim se godi krivica, ki trpijo pod jarmom protislovenskega sistema in laške brezobraznosti, se ne zatekajo h klerikalnim listom, ker dobro vedo,

da c. kr. in blagoslovljena ušesa tam okoli njih so gluha za take priložbe; v njih uredništva prihajajo le ljudje z udrihanjimi, k nam pa se zatekajo vsi tisti, ki trpijo ter so preganjani, pa hočejo o tem čuti v javnosti kako pošteno in izdatno besedo. Sevedr. To je že stara reč, da vlada, c. kr. ljudje in pa politikujoči duhovniki, kakorsne nam je vstvaril pokojni kardinal, držijo skupaj. Vlada plačuje one c. kr. ljudi, ki pišejo „Gorico“, oni okoli „Primorskega Lista“ pa so dobro plačani nunci, navzeti ultramontanstva in rimske nadutosti, ki poznajo le katoliško cerkev in njene služabnike s papežem na čelu — vse drugo ni nič. Kaj mislite, da taki ljudje se bodo brigali za slovenskega kmeta? Kaj se! C. kr. možje so odvisni na vse strani, oni posvečeni pa razlagajo narodnost za paganstvo, sploh ne pripoznavajo narodnosti, marveč hočejo biti le katoličani, Rimci, brezdomovinci. Eni tirajo ubogega Slovenca pod jarem vlade, ki nam je kruta mačeha, in pod podpis Lahov, ker jim pomagajo pri volitvah, drugi pa ga pehajo v odvisnost farovžev. Ti, slovenski oratar, klanjaj se c. kr. gospodi, plačaj davke ter pošiljaj svoje sinove v vojašnice, pokorise brezpogojno vsaki postavniki — tako učijo eni, drugi pa: moli, delaj in zalagaj farovž z vsem najboljšim! Tako imajo ponekod, tako pa bi radi imeli povsod. Ali je umevno, da se bojujejo z vso silo proti onemu, kateri hoče kmeta rešiti iz teh dvojnatih zanj, kateri ga uči svobode in napredka, kateri mu kaže, kako bi lahko bilo, pa ni, ter razkrinkuje brez pardona krivce? Ali sedaj umejete, zakaj se tako zaganjajo v „Sočo“, zakaj bi radi v žlici vode potopili vse napredne moze?

Proti stiskalcem in poneumnevalcem ljudstva se dviga odpor povsod, kjer je še zdravega zrna v ljudstvu. Tako je po drugih deželah med drugimi narodi, tako je tudi pri nas. Gorje narodu, kjer ni takega odpora, in smutno pesem bi morali zapeti našemu slovenskemu narodu, ako bi ne bilo i v njem odpora proti brezvestnim banditom, ki se igrajo z njegovo usodo na svetu ter zastrupljajo njega notranje življenje. Veselo je

znamenje, da živi med našim narodom krapak odpor proti mlačnim breznarodnim in brezdomovinskim strujam, vesel pojav je to, in s ponosom smesno reči, da tudi v naši mali goriski deželi stoji na naši strani velik del naroda v boju proti c. kr. odvisnim elementom in brezdomovinski struji, ki se sestavlja iz politikujočih posvečencev katoliške cerkve.

Da bi prikrili svoje grde namene, da bi odvrnili ljudi od pravih misli, tako radi čvečejo o osebnem boju, ki se bje z obeh strani, tako radi skrivajo svoje orožje za take izgovore, ali istina je, da nas ločujejo načela, in prav zato, ker nas ločujejo načela, se poslužujejo klerikalci tako strupenega osebnega boja, kajti njihovo prvo in glavno politično orožje je osebni boj. Poznamo veljavne moze v deželi, ki so stopili od razkolu v stran ali se dali kolikortoliko slepiti od klerikalcev po prejšnjih prijateljskih zvezah, da ves boj je le osebni, ki pa zdaj priznavajo, da so v deželi res klerikalna stremiljenja, naravnost sovražna obstoju slovenskega naroda, proti katerim treba odpora. Polagoma se dani, in vse početlje, vsa politika naših nasprotnikov se kaže vedno jasneji luci.

Trd je boj, kateri bijemo, ali taki pojavi nam z veseljem napolnjujejo srca, ker kažejo, da se enkrat vendarle zjasni ter da zavez brezdomovinskih klerikalcev vendar ne bo tako bogata, kakor si mislijo....

Neomajani, trdnejsi nego kedaj poprej, vstopamo v novo leto s ponosnim čelom in polno zavestjo, da smo vršili svojo dolžnost, v kolikor nam mogoče, ter da jo hočemo vršiti tudi v bodoče. Vršili jo bomo, ker „Soča“ je svoboden, neodvisen list, ki sme vedno odkrito in jasno govoriti v prilog goriškega Slovenca.

„Soči“ niso zamašena usta, kakor klerikalnim glasilom, marveč more odkrito govoriti o vsem in vsaki čas.

„Soča“ nima nikakih zavez in obvez, nje ne veže nikaka izdajska pogodba, kakor klerikalno stranko, marveč more na-

stopati in tudi nastopa energično proti drugorodnim nasprotnikom.

„Soča“ ima svobodne roke in svobodno polje, zato pa je tudi njeno delovanje vsestransko, in zato tudi nahajajo v njej zavetje vsi oni, ki se dvigajo proti krivicam, pa naj prihajajo s te ali one strani, iz tega ali onega tabora.

„Soča“ je zaščitnica kmetikih teženj, kadar od slovenskega kmeta izvoljeni zastopniki nastopajo proti njega lastnim interesom.

„Soča“ je s kratka: glasilo vseh dobro mislečih, po napredku stremečih, za narodne pravice se borečih goriških Slovencev, in taka ostane tudi v novem letu 1904. in tako naprej.

Ker pa klerikalci želijo, da bi tako narodno delo prenehalo, (in Lahi jih pri tem pridno podpirajo, kar prav kaže, da razumejo njihov boj) zato je tim večja dolžnost vseh svobodomiselnih, vseh po neodvisnosti in napredku hrepenečih goriških Slovencev, da stopijo tim tesnejo v kolo okoli edinega neodvisnega glasila v slovenskem jeziku na Goriškem. Apelujemo na rodoljube, da nas podpirajo v prehudem boju ter da v svojem krogu vsak sam deluje za osvoboje ljudstva izpod jarma poneumnevalcev. Na delo! — — —

Vabimo na naročbo. Vabimo v svoj krog vse svobodomiselnih, naprednih rojake, ki se ne strasijo klerikalnega terorizma. „Soča“ jim je vedno na razpolago v obrambo proti pritisku tujca in proti klerikalni predrznosti. Vsi svobodoljubni življi z neodvisnim glasilom na čelu so močni dovolj, da sterejo nasprotnika, ki želi našemu narodu le hlapčevstvo ultramontanškemu brezdomovinstvu, ča napočijo novi časi, v katerih bo mogoče nastopati skupno z vso potrebno silo proti vsem našim nasprotnikom.

Uverjeni smo, da se naše vrste v novem letu še pomnože. V to svrhu na delo!

Dober začetek!

Trije mušketirji.

Napsal Alexandre Dumas.

(Dolge.)

»Bil je najbrže prvi ljubček in sokrivce svoje lepote, častitljiv mož, ki se je izdajal za župnika morda samo zato, da bi omožil svojo ljubico in ji zagotovil bodočnost. Upam, da ga raztrgajo na štiri dele.«

»Ah, moj Bog, moj Bog!« vzdihne d'Artagnan, ves omamljen vsled te strašne povesti.

»Jey slanino, d'Artagnan, izborna je,« reče Athos, odreže kos in ga pomoli na vilicah mlademu možu. »Če bi se bila pripetila v kleti le temu podobna nesreča, bi bil izpil petdeset steklenic več.«

D'Artagnan ni mogel več vzdržati tega pogovora, sicer bi bil zblaznel; položil je glavo med svoje roke in se delal, kakor da zaspiva.

»Mladi ljudje ne znajo več piti,« pravi Athos in ga pogleda pomilovalno, »in vendar je ta še izmed najboljših.«

XXVIII.

Povratek.

Ta strašna skrivnost, ki jo je zaupal Athos svojemu prijatelju, je d'Artagnana popolnoma omamila; vendar mu je ostalo v tem polovičnem razkritju še mnogo nejasnega: najprej je pripovedoval vse to po-

polnoma pijan človek pol pijanemu; toda kljub duhom dveh ali treh steklenic burgundca, ki so mu napolnili glavo, si je bil d'Artagnan prihodnji dan, ko se je vzbudil, vendar vsake besede svojega prijatelja svest tako, kakor da so se mu za vedno vtisnile v spomin. Vsak dvom mu je vzbujal samo še večje hrepnenje, priti do natančne gotovosti, in šel je k svojemu prijatelju s trdnim sklepom, da prične z nadaljevanjem večerajšnjega pogovora; toda našel je Athosa zopet mirnega; bil je zopet najfinejši in najzagonetnejši človek.

Tudi ga mušketir, ko mu stisne roko, prehitil v tem oziru.

»Večraj sem bil silno pijan, moj ljubi d'Artagnan,« pravi; »opazil sem t, danes zjutraj na svojem jeziku, ki je bil še čisto debel, in na svoji žili, ki je utripala še zelo razburjeno; stavim, da sem ti pripovedoval tisoč neumnostij.«

In pri teh besedah se ozre v svojega prijatelja tako ostro, da pride ta vsled tega v zadrego.

»O ne,« odvrne d'Artagnan, »in če se prav spominjam, si govoril o čisto priprostih stvareh.«

»Ah, čudno. Domišljjal sem si, da sem pripovedoval najžalostnejše povesti.«

In pri teh besedah se ozre v mladega moža, kakor bi hotel čitati v dnu njegovega srca.

»Res,« odvrne d'Artagnan, »zdi se mi, da sem moral biti še bolj pijan kakor ti, ker se nisi spominjam.«

Athos pa se ne zadovolji s temi besedami in nadaljuje:

»Gotovo si že opazil, moj ljubi prijatelj, da ima vsak človek posebno vrsto pijanosti, ta žalostna, oni veselo; imel sem žalostno pijanost, in če sem enkrat opit, imam manj, da pripovedujem raznovrstne žalostne povesti, katerih mi je natvezila vse polno moja neumna dojlja. To je moja napaka, jedna glavnih napak, kar rad priznavam; toda če se ne ozirava na to, sem čisto vrl pivec.«

Athos je govoril te besede na tako naraven način, da je pričel d'Artagnan omahovati v svojem pričanju.

»Da, da,« odvrne mladi mož, prizadevaje si, da bi prišel resnici do dna, »zdaj mi manjka samo še jedno; spominjam se, dasi temno kakor v sanjah, da sva govorila o obešenih.«

»Ah, vidiš!« odvrne Athos in prebledi, dasi si je prizadeval, smejeti se, »bil sem si svest, obešeni so moje strašilo.«

»Da, da,« odvrne d'Artagnan, »spomin se mi vrača; da, člo je... čakaj... šlo je za neko žensko.«

»Vidiš,« odvrne Athos in prebledi še bolj, »to je moja velika povest o plavalasi ženi, in če jo pripovedujem, sem pijan kakor toča.«

»Da, tako je,« pravi d'Artagnan, »povest o plavalasi ženi, veliki in lepi, z modrimi očmi.«

»Ki je bila obešena.«

»Od svojega moža, ki je bil visok gospod izmed tvojih znancev,« nadaljuje d'Artagnan in se ostro ozre v Athosa.

»Tu vidiš, kako je mogoče izdati kakega moža, ako človek več ne ve, kaj govori,« odvrne Athos in

Domače in razne novice.

Promocija. — Pretekli teden je promoviral na Dunaju doktorjem vsega zdravilstva naš rojak gosp. Izidor Reja, prejšnji predsednik akad. fer. društva „Adrija“. Iskrene vseobče čestitke!

Akad. fer. društvo „Adrija“ v Gorici naznanja, da priredi v torek dne 5. jan. 1904. ob 8. uri v prostorih hotela pri „Jelenu“ sestanek s sledečim vspešnim: 1. Predavanje pravnik A. Gradnika: Kako je nastala država in kaj je njen namen? 2. Razni referati. 3. Prosta zabava. Gostje in prijatelji društva dobro došli! K obilni udeležbi vabi — odbor.

Premestitev v sodni službi. — Više deželno sodišče je dovolilo c. k. kancelistu Nataliju Sadiću zaproseno premeščenje iz Pazina v Pulj.

Imenovanje. — G. Andrej Strekelj, kapelan v Podmelcu, je imenovan vojaškim kapelanom II. razreda.

Ravnateljstvo poštne urade v Trstu je imenovan višji poštni oskrbnik Filip Mayer. Mayer je — German! S tem je povedano vse.

Jour fix bo drevi zopet v prvem salonu hotela Südbahn. — Gostje iz meštanskih krogov dobro došli! — Te veterne zabave so jako prijetno shajališče Slovencev obojega spola.

Silvestrovo v Gorici. — „Pevsko in glasbeno društvo“ (oziroma tega društva moški in ženski zbor) je priredilo „Silvestrov večer“ v prostorih hotela „pri zlatem jellenu“. Veliki in stekleni salon sta bila tako polna občinstva iz naših meštanskih krogov, da so gostje celo odhajali, ker niso našli prostora. — Zabava je bila od začetka do konca prav živahna. Spored, objavljen v zadnji „Soči“, se je sponesal dobro v vsakem oziru. Čuli smo moške, mešane in ženske zборе, a g. čna Slavica Godina je zapela tri pesmi tako lepo, da je žela burno pohvalo in živahne čestitke. Spremljal jo je na klavirju pevovodja g. Michl. Pokazalo se je, da je g. čna Godina prav dobra moč našega zbora. — Ženski zbor je zopet pokazal svoje vrline z rusko ljubko skladbo „Kak v našega u bližnjega sosjeda“.

Cirkus „Barnum“ se nam je predstavil letos v svojem prvem delu; to je bila menažerija. Videli nismo, pač pa čuli pujska tele, kravo, svinjo, srno, medveda, kokoš, ribo, kosa, slavca, papigo itd. Menažerijo je predstavil in opisal g. K. Feigl ter preskrbel občinstvu obilo smeha in zabave.

Srečkanje je bilo tako živahno, kakor doslej se nikoli. Dobitki so bili vredni okoli 250 K, skoro vse darovi naših trgovcev in obrtnikov. Le butelj je bilo 80, samega najboljšega vina: refoska, pikolita, penetelega vseh vrst itd. Prodalo se je okoli 600 srečk. — Opolnoči smo čuli šaljiv govor g. Feigla, ki je opisal vse svetovnoveljavne do-

godke v preteklem letu; pravo je v daci vsem srečno in veselo novo leto. Uprava hotela je postavila med govorom velikansko „buteljko sampanja“. Po dokončanem govoru se je buteljka razkrojila in pokazal se je visok kup sopkov, s katerimi so gospodje obdarili dame. Ob 1. popolnoči se je družba razšla. V kavarni „Central“ je bilo potem še dolgo prav živahno življenje.

V „Čitalnici“ je bila udeležba z ozirom na slabo vreme zadostna. Glasbeni del je najbolj ugajal.

Virtuoz na goslih Jaroslav Kocian v Gorici. — Dne 7. t. m. priredi slavnozvučni virtuoz na goslih Jaroslav Kocian v gledališčni dvorani v Gorici koncert s sodelovanjem Oskarja Dienzla. Vspored: 1. Paganini-koncert Ddur v predelanju Vilhelmija s kadenco Sanreta in Kociana; 2. a) Bach-Aria, b) preludij (Kocian); 3. a) Dienzl, Pesem pri preji, b) D'Ambrosio, romanca, c) Spies — ples vil (Kocian); 4. a) Rahmaninov, prelude, b) Sinding, pomladansko šumenje, (Dienzl); 5. Sevcik — fantazija o čeških narodnih napevih.

Vstopnice se prodajajo v knjigarni Wokulatovi v Raštelu in zvečer pri blagajni. Cene: cerce-sedež I. in II. vrste in stranski sedeži à 5 K. Vrste III.-V. à 4 K, VI.-IX. à 3 K, X.-XII. à 2 K, vstop 1 K.

Jaroslav Kocian je rojen leta 1883. na Češkem ter je pokazal že zgodaj svoj izredni talent za glasbo. Svoje svetovno ime pa si je pridobil s koncerti na Dunaju in v Londonu. Razni listi, ki so opisovali njegove koncerte, so polni hvale o njegovem izrednem talentu. Dne 6. t. m. bo koncertiral Kocian v Ljubljani.

Našim gg. dopisnikom in sotrudnikom. — Zahvaljujemo vse gg. dopisnike in sotrudnike, ki so sodelovali lani pri našem listu, ter jih prosimo, da nam stojijo tudi v bodoče na strani ter poročajo in pišejo o vseh važnih rečeh, ki se dogajajo po deželi, zlasti tam, kjer gospodarijo klerikalci po občinah. Prva potreba pri tem pa je, da je pisano vse točno, jasno in da sloni na goli resnici. Resnica nad vse! Sicer je gotovo, da skoro za vsakim dopisom, ki se tiče kakega politikujočega duhovnika, pride popravek, pa če je dopis še tako resničen (mojster v tem stanuje v Biljah!), ker so se naučili lagati od Obrambnega društva v Ljubljani ter je naš zastareli tiskovni zakon tak, da se mora priobčiti vsak popravek, če je le pravilno napisan, pa če se tako bje resnici v obraz.... Čitajoče razumno občinstvo vé že prav ceniti take vrste popravke.

Mnogo naših dopisnikov je iz priprostih kmečkih vrst, kar je jako veselo znamenje, ker kaže, da se ne bojijo strahovalcev, marveč se nevstrašeno oglašajo proti vsemu, kar uganjajo tisti, ki so poklicani delati med ljudstvom v miru in spravi po Kristusovih naukih. Več dopisnikov se peče rado z gospodarsko stranjo dežele ter smo v takem pogledu priobčili lani mnogo zanimivih in po-

učnih dopisov. Zeleli bi, da bi se ta stran dopisovanja le še bolj kultivirala ter bi se nam poročalo od vseh stranij dežele vedno o važnih gospodarskih rečeh. Z združenimi močmi se moremo vspešno bojevati za vseobči dobrobit dežele.

Predali našega lista ostanejo otvorjeni vsem resnim in stvarnim razpravljanjem, ki se tičejo našega naroda na splošno ter naših posebnih razmer se posebej. Resno in stvarno — udrihrije pustimo klerikalcem.

Priporočamo se starim našim gg. dopisnikom in sotrudnikom, da nas podpirajo tudi v novem letu ter vabimo v svoj krog še nove dopisnike in sotrudnike. Čim večje bo to število, tim lepše in izdatnejše delo. Saj gre nam le za o m i k o, s v o b o d o in n a p r e d e k našega ljudstva. Nevstrašeno na dan!

Hidravlični urad v Gradšču ob Soči. Kdo ima prav? — Hidravlični urad v Gradšču ob Soči, s katerim smo se lani večkrat bavili, je dognana stvar. Voditeljem urada je imenovan inženir Grünhut, jedna najboljših tehničnih močij v notranjem ministertvu. Namestništvo v Trstu ima nalog, dati mu na strani jednega inženirja ter drugo potrebno osobje. Sočo bodo torej regulirali v nizini, dotim na regulacijo v gorah še vedno ne mislijo. Svoječasno je bil sprejet v deželnem zboru predlog, da se napravita hidravlična urada za doljni in gorenji tok Soče, ali po stari navadi se je izvedla le polovica onega predloga, to je oni del, ki tiče Lahom — na Slovence so zopet pozabili. Naravno in umevno po zdravi pameti je pač to, da potreba Sočo regulirati v celem toku, ter da ni posebno bistrosumno (da ne rečemo drugate), ako se regulira v nizini, gorenji tok pa pusti svoji usodi. Tega mnenja so menda tudi Furlani. Po zadnji povodnji so imeli zborovanje, na katerem so povdarjali potrebo regulacije celega toka Soče ter so sprejeli tudi tako resolucijo. Značilno. V tistem času, ko je ustanovila vlada hidravlični urad le za doljni tok Soče, se oglašajo Furlani, da treba regulirati celi tok, torej tudi gorenji, kakor smo mi že zdavnaj zahtevali. Odlok vlade in mnenje ljudstva sta si tu popolnoma v navskrižju. Ni dvoma, da imajo prav Furlani. Saj pač vedo, da z regulacijo v nizini jim ni pomagano tako, kakor je treba odpomoci, marveč da se bodo čutili vspehi regulacije le takrat, kadar se izvrši ista tudi v gorenjem toku. Pa v Avstriji že mora biti vse narobe, in zlasti ob meji se tako rada kompromitira. Bomo videli, kaj poreče na vse to inženir Grünhut, o katerem gre sloves, da je izvrsten tehnik!!

Osební napadl. — „Gorica“ in „Prim. list“ sta se bila po razkolu spravila z vso silo na naprednjake. V številki za številko se je grdilo naše moče v mestu in na deželi; tam je nagromadenih lažij, sumnitenj, obrekovanj, da vzamejo lahko ta dva lista za učno knjigo v jezuitske kolegije, tam se je

blatilo in podtikalo — in vse je gibalo, vse je delalo, posvečeni in c. kr. gospodje. Sami osebni napadi, od konca do kraja! Svoje sovraštvo do oseb so vlekli celo v sodne dvorane, kjer so pričali tako imenitno, da je moral Sv. Liguorij imeti neskončno dopadajenje nad njimi. Slepici so videli, gluhi slišali, ljudje z dobrim spominom so se spominjali rečij, katerih ni bilo, niso pa vedeli onih, katere so se jim živo vcepile v dušo. Same osebnosti, sami osebni napadi, in strupeno lažljivo in skrajno podlo napada „Gorica“ v številki za številko sedaj tega sedaj onega, v glavnem seveda A. Gabrščeka — ali kljubu temu imajo drzno čelo, kazati na „Sočo“, kakor da ona po krivem napada ljudi. To pa ni res, res je le to, da je ofenziva od razkola dalje na klerikalni strani, defenziva pa na naši. Tisti časi, ko so ponudili ljudje še drugo lice, ako si ga udaril v eno, so ostali v svetem pismu.

Mi smo že opetovano pokazali, da nam je res do tega, da ponehajo v javnosti vsi osebni napadi, in naši sotrudniki vedo, koliko smo že črtali v takem pogledu, ali reagiranje mora biti. Slabo bi bilo, če bi se ne znali braniti. „Gorica“ in „Prim. list“ piseta tako, ker hočeta nadaljevati osebne boje. Mi rečemo le to, da na ofenzivo nas najdete vedno v dobri defenzivi!

H Kristusu jih hoče pripeljati. — „Prim. List“ pravi v svojem novoletnem vabilu: „Delovati moramo neumorno, dokler ne pripeljemo vseh ljudij h Kristusu“.... Da bi pripeljal tak listič, kakor je „Prismojenček“, vse ljudi h Kristusu, to verjamejo pač le taki kozlički, ki so zaverovani v ta farovski listič, vsakega drugega človeka pa se mora polotiti smeh, ko čita kaj takega. „Prim. list“ popelje vse ljudi h Kristusu! HA! Kako pa, ko vemo, da jih pa prav odvaja od Kristusa. Klerikalna stranka, in z njo njeno prisomojeno trobilce, uči svoje ljudi drugače nego Kristus. Kristus je učil n. pr.: Ljubi svojega bližnjega! Klerikalci učijo: Sovraži ga!, čislati mora le gosp. nunce in njihove podrepnike. Kristus ni učil krive prisrege, klerikalci pa jo učijo, Kristus ni učil himbe in navidezne pobožnosti, klerikalci pa ju učijo, in zapeljujejo na take poti še nedolžna dekleta, itd. itd. Klerikalci peljejo svoje ljudi daleč proč od Kristusa in njegovih vzvišenih naukov, sleparijo pa svet pridno s Kristusovim imenom, katero oskrunjujejo, ker je izgovarjajo po nemarnem in ker zlorabljuje isto v grde svoje posvetne namene,

H Kristusu, dá, pelje „Prim. list“ svoje kozličke!! Pravi možje za to! V kak farovski konsum, v klet in shrambe, iz katerih se pobere najboljše za gospoda, tje jih vodi, tje, ne pa h Kristusu! Če bi prišel zopet na svet, ne zadoščali bi vsi biči celega sveta, da bi dobili taki sleparji, ki tako zlorabljuje njegovo ime, zaslužen kazni!

(Dalje v prilogi.)

zmaže z ramení, kakor bi pomiloval samega sebe. »Pri moji duši, nikdar več se nečem opiti, d'Artagnan, to je slaba navada.«

D'Artagnan molči.

Nato spremeni Athos naenkrat pogovor.

»Sicer pa se ti zahvaljujem za konja,« pravi, »ki si mi ga pripeljal.«

»Ali ti ugaja?« vpraša d'Artagnan.

»Da, toda to ni konj za naporno službo.«

»V tem se motiš; v poldrugí uri sem prejahal ž njim deset milj, in zdelo se je, da ni izmučen nič bolj, nego če bi bil teklen enkrat okoli trga Saint-Sulpice.«

»Tako, tako! Torej boš pač na me jezen.«

»Jezen?«

»Da, ločil sem se zopet od njega.«

»Kako to?«

»Zgodilo se je tako-le: zjutraj sem se zbudil ob šestih, ti si spal še popolnoma trdno, in jaz nisem vedel, kaj naj začnem. Bil sem še ves omamljen vsled najinega včerajšnjega popivanja. Šel sem v krčmo in videl, kako se jeden najinih Angležev, katerega konja je včeraj zadela kap, pogaja z nekim prekupecem za drugega. Stopil sem zraven in ker sem slišal, da mu ponuja za konja sto pistol, pravim: Ej vraga, moj plémič, jaz imam tudi konja na prodaj.«

»In sicer jako lepega,« odgovori; »videl sem ga včeraj; držal ga je sluga vašega prijatelja.«

»Ali menite, da je vreden sto pistol?«

»Da, ali mi ga hočete pustiti za to ceno?«

»Ne, toda igrati hočem z vami zanj.«

»Zanj hočete z menoj igrati?«

»Da.«

»Katero igro?«

»Kockati hočeva.«

»Kakor rečeno, tako storjeno; in zgubil sem konja. Toda njegovo odejo sem priigral nazaj.«

D'Artagnan napravi precej nevoljen obraz.

»Ali ti to ni prav?« vpraša Athos.

»Priznati moram, da mi je neprijetno. Ta konj bi bil moral služiti v to, da bi nas bilo spoznati na dan neke bitke: to je bil porok, spomin. Athos, ravnal si napačno.«

Ah, moj ljubi prijatelj, vmisli se v moj položaj,« odvrne mušketer. »Dolgočasil sem se, da mi je bilo umreti, in poleg tega — rečeno naravnost — ne ljubim angleških konj. Če gre samo za to, da me kdo spozna, bode zadostovalo sedlo, ker precej bode v oči. Kar se tiče konja, se že najde izgovor za motivacijo njegove izgube. Vraga, konj vendar ni nesmrten. Misli si, da je bil bolan na smrklju.«

D'Artagnana to ne razvedri.

»Žal mi je,« nadaljuje Athos, »da smatraš to žival za tako dragoceno, kajti jaz še nisem končal svoje povesti.«

»Kaj si napravil še drugega?«

»Ko sem izgubil svojega konja z devetimi proti desetimi, sem prišel na misel, da bi igral tudi za tvojega.«

»Toda upam, da nisi vstrajal pri tej misli?«

»Prav nasprotno, takoj sem jo izvršil.«

»Resnično, to ni malenkost!« vsklikne d'Artagnan nemirno.

»Igral sem in zaigral.«

»Mojega konja?«

»Tvojega konja: sedem proti osmim, samo jedno piko manj... saj pač poznaš pregovor.«

»Athos, mogel bi priseči, da nisi bil prav pri razumu!«

»Moj ljubi, to bi mi bil moral reči včeraj, ko

sem ti pripovedoval svoje neumne povesti, toda ne danes zjutraj. Zaigral sem ga torej z vso njegovo opravo.«

»Toda to je strašno!«

»Le čakaj, še pride; jaz bi bil izboren igralec, če bi znal o pravem času prenehati; toda nikdar ne morem najti konca, tako kakor pri pijači. Igral sem torej naprej...«

»Toda za kaj si mogel igrati? Saj nisi imel ničesar več!«

»Pač, pač, prijatelj; ostal nama je še demant, ki se blišči na tvojem prstu in ki sem ga opazil včeraj.«

»Ta demant?« vsklikne d'Artagnan in hlastno položi roko na svoj prstan.«

»In ker sem poznavalec demantov in sem jih imel že sani nekoliko, sem ga cenil na tisoč pistol.«

»Upam,« pravi z veliko resnostjo d'Artagnan, pol mrtev vsled strahu, »da nisi omenil mojega demanta?«

»Nasprotno, ljubi prijatelj. Kakor moraš uvideti sam, je bil ta demant jedini pripomoček: z njim sem mogel dobiti nazaj najini sedli, najina konja in denar potreben za pot.«

»Athos, jaz trepetam! vsklikne Aramis.«

»Omenil sem torej svojemu soigralcu tvoj demant, katerega je opazil že tudi on. Vraga tudi, moj ljubi, ti nosiš na svojem prstu res nebeško zvezdo in zahtevaš, da bi je človek ne opazil! Nemogoče!«

»Končaj, moj ljubi, končaj! odvrne d'Artagnan, »kajti na mojo čast, ti me umoriš s svojo hladnokrvnostjo.«

»Razdelila sva torej ta demant na deset delov po sto pistol.«

»Ah, ti me hočeš imeti za norca in me posku-

Za Makedonca je prejelo nadalje naše upravnistvo: Zložili so nadstražniki v Voltah Fr. Orel 1 K, Rudolf Essich 1 K, Peter Serrjanec 1 K. Ivan Gustin v Zgoniku je nabral med drustveniki K 501.

Lov na naročnike. — Rečem ti, da mi ne porečeš! ... Gospodje okoli „Gorice“ in „Primorskega lista“ so mojstri v lovu na naročnike. Osebnost lažijo okoli ljudi, svoje agente pošiljajo okoli, pisarijo, terorizirajo in grozijo in vsiljujejo svoja dva lista — potem pa govoriš, da mi vsiljujemo naša lista ter da lovimo naročnike. Rečem ti, da mi ne porečeš. Znano so nam slučajji, ko so v Gorici napovedovali bojkot trgovcem in obrtnikom, ker niso bili pri volji naročiti se na farovaška lista in vtakniti vanje inserat za svitile kronice. Seveda oni na tak način ne delajo za svoj žep, o ne, ampak za večjo čast božjo!

Mi pač vabimo na naročbo vsako leto, kakor to stori vsak list, ali ne vsiljujemo pa se nikomur ne. Pa tudi ni potreba, predrugi gospodje okoli „Gorice“ in „Prim. lista“, ker poštena stvar sama zmaga. Dasi so se toliko trudili, da bi uničili naša dva lista, se jim vendar to ni posrečilo, in se jim ne posreči nikdar več. Imamo obilo naročnikov, in vedno se oglašajo se novi. Vsa strahovanja po cerkvah, vse pisarije, vse udriharije niso nič pomagale njim, pač pa — nam. Nepričakovano, nezakajen uspeh! In sedaj jih je strah pred „Sočo“ in „Primorcem“, hinc illae lacrimae...

Strah jih je, mi pa gremo naprej!

Razlastitev zemljišč povodom gradbe bohinske železnice. — V smislu § 14. zakona o razlastitvi za gradbo železnice od dne 18. februarja 1878. drz. zak. št. 30 naznanja c. kr. okrajno glavarstvo v Gorici, da bodo v namen političnega obhoda glede podrobnega načrta naprave za odvajanje vode iz Soče pri prevozu v km 88.00 projektirane bohinske železnice načrt za zemljiški odkup, izkaz zahtevanih zemljišč in pravic in izkaz imen in bivališč onih, katerih zemljišča ali pravice se razlaste, razpoloženi v občinskem uradu v Raskanu od 30. decembra 1903. do včetega 12. januarja 1904. ob navadnih uradnih urah na vpogled vsakomur.

Vsaki udeleženec more v uradu rešnega glavarstva priglasiti pismeno ali ustmeno prigovore proti nameravani razlastitvi in to v gori navedeni dobi razpoložive.

„Baraba“. — Če se je kdaj kdo zadel, se je zadel dopisnik iz Gorenjepolja v „Prismojencu“, ki se je podpisal „Baraba“. Ta „Baraba“ obira anhovskega župana in staršine na tak način, kakor je to navada pri „katoliških“ dopisnikih. Znamenito je to, da na prvi strani je „Prim.“ poln Jezusa in krščanskih nacev, na drugi strani pa se ze oglaš — „Baraba“, ki obira ljudi prav po klerikalni maniri. No, seveda od „Barabe“ ni drugega pričakovati. „Baraba“ je „Baraba“. Se mora že dobro poznati tisti Gorenjepoljec,

da se je tako podpisal. „Primorski List“ in „Baraba“, vredna sta drug drugega!

Dovozna cesta na kolodvor na Bledu. — Trije načrti so bili za to cesto. En načrt je vezal kolodvor s Solkansko cesto in z Gorističkom, po drugem bi šla zveza s Korna na kolodvor naravnost, po tretjem pa s Korna po neprav ravni poti. Občinski svet goriski je sprejel tretji načrt. Stolniški urad na magistratu je preračunal sedaj troske, ki znašajo 450.000 K, večji del bi šel za ekspanzijsko poslopje (Dörfler, Holzer, Batišič itd.) Seveda je sedaj še vprašanje, ali pa tudi ostanejo na magistratu pri tem sklepu glede na velike troske in uboge mestne finance!

V mestnem svetu goriskem je naznanil župan, da namestništvo ni dovolilo 200% naklade na davek na nove hiše, ker je to v nasprotju z zakonom 5. dec. 1874. Kdo bi pa zidal potem v Gorici?! Zato pa so zvišali naklade na zemljarino in hišarino od 41%, na 45%, na osebnino ad 52% na 55%, na opojne pijače od 20 na 40 v za vsaki liter. Za popravo župnišča na Placuti so dovolili 932 K.

Kje je vodovod? — G. župan dr. Venuti je bil obljubil lani ob slovesnem umeščenju županom, da na vsak način so dožene vodovodno vprašanje v Gorici do konca leta. Obljubil je to tako slovesno, tako za gotovo, kakor da je dal častno besedo, da pridemo do konca leta 1903. do zagotovila, da dobimo v kar mogoče kratkem času vodovod, ki je tako potreben.

Že tacas smo izrekli dvom ob županovi obljubi — sedaj pa je leto 1903. se pretaklo, ali vodovoda le še ni, pa tudi ni nikakega zagotovila, da pridemo v doglednem času do njega, marveč je vodovodno vprašanje sedaj bolj prestrenjeno nego kedaj poprej.

Vode pa imamo res dosti sedaj, ko neprestano dežuje. Ali je to vedno deževje tisti obljubljeni Vaš vodovod, g. župan?

Pobiranje deželne davščine. — Podpisani deželni odbor naznanja s tem, da je podelil pobiranje deželne davščine po eno krono in 70 vin. od vsakega hektolitra na drobno potročnega piva za leto 1904. in za celo deželo gospodu Korneliju Gorjupu iz Trsta.

Županstva so povabljeni, da objavijo to v svojih občinah, posebno pa dotičnim obrtnikom. — Deželni odbor, deželni glavar Pajer.

Nekoliko statistike. — Lani je bilo v Gorici 149 porok: 56 v Veliki cerkvi, 44 na Travniku, 29 na Placuti, 20 Podturnom. Umrlo je lani v Gorici 773 oseb.

Rojenih je bilo v treh četrtletjih 528 (za zadnje četrtletje še ni zaključka).

V tukajšnjo žensko bolnišnico je vstopilo lani 860 bolnic, 197 jih je bilo ostalo od prej. Od teh jih je umrlo 148, odšlo 738, 171 jih je s. v zdravniški oskrbi.

V bolnišnico usmiljenih bratov je prišlo lani 1332 moških, nahaja se jih tam v zdravniški oskrbi se 243.

Tekom l. 1903. je izgnala policija iz Gorice 470 oseb.

Leta 1903. so imeli v črni knjigi na policiji 828 raportov o aretiranju, tatvinah itd. Na tukajšnjo okrožno sodnijo je bilo lani v prvi instanci 260 kazenskih obravnav, obtožencev 337, od teh kaznovanih 275, oproščenih 62. Največji del teh obravnav je bil radi javnega nasilstva proti oblastvenim osebam, potem radi težke telesne poškodbe. V drugi instanci je bilo utokov 295; sprejetih 266, odbitih 29.

Zapaščen deček. — Začetkom decembra pr. l. je dobil neki redar na kolodvoru 16 letnega Fr. Kospeckega brez sredstev. Kospecky je prišel iz Amerike, kamor je bil šel s svojo materjo, ter je pristojen nekam v Galicijo, pa sam ne ve, kam. Mati ga je spravila v Evropo, kakor je pripovedoval, zato, da je mogla slediti nekemu moškemu, v katerega se je zaljubila. V Genovi je dobil od kapitana ladije, na kateri se je peljal, vozni listek do Gorice. Tu pa je ostal na cesti brez vsakega krajcarja in ne vede, kam iti. Redarstvo je dečka spravilo v zapore, da se poižve, kako in kaj je z njim. Ali izvedelo se ni nič. Sedaj pa je policija oblekla dečka ter ga pustila na prosto, ko mu je preskrbela delo pri tvrdki Sard-Lenassi na progi bohinske železnice. Pravi!

Ustreljen delavec na bohinski železnici. — V tukajšnje zapore so pripeljali Iv. Manajlovič, M. Matjevič in S. Madakovič, vsi 3 Hrvatje, ki so delali na Bukovem. Toženi so radi javnega nasilstva in nevarnih groženj proti drugim delavcem iz Kranjske, ki so se nahajali v posebni baraki, kakor se je že s početka razdelilo delavce po narodnosti prav s tem namenom, da ne bi prihajalo med njimi do prepričev in pretopov. Ti trije in neki Milan Curič pa so napadli barako kranjskih delavcev ter se obnašali in delali tako, da so bili vsi v baraki v velikem strahu. Krčmar Ivan Kavčič je na to, ker le niso odnehali, ustrelil z revolverjem dvakrat v vrata. Ko so odprli vrata, so našli na tleh ustreljenega Curiča, mrtvega. Obravnava proti omenjenim trem delavcem in proti krčmarju se bo vršila dne 4. t. m.

„Zdravnica“ pred sodnijo. — Neka Josipina Ristič iz Gorice prebiva v Sv. Lovrencu pri Moši, kjer zdravi že take dve leti ljudi. Ker seveda v to nima dovoljenja, jo je prišla sodnija. V Krminu je bila obsojena na 2 tedna zapore, ali proti obsodbi je vložila vtok, vsled česar se je vršila na zadnji dan leta 1903. obravnava pred tukajšnjo okrožno sodnijo. Iz razprave se je videlo, da se zateka k njej mnogo ljudi, tudi takih, ki so bili prej pri zdravnikih v lečenju, ter da je pomagala. Denarja za to vedno ni sprejemala, le tako semtertje jej je menda kdo kaj dal. Sodnija v Gorici je ovrgla obsodbo

okr. sodnijo v Krminu, pač pa kaznovala Rističovo z globo 15 K, ker se je bilo pokazalo, da je sprejela od neke Krasnikove neko svoto.

Vino so kradli. — Poštni uslužbenec Ant. Podgornik, stanujoč v Kočeviji št. 14., je naznanil policiji, da so mu ukradli dne 26. dec. neznan tatovi iz kleti kakih 15—20 litrov vina. Pred 5 ali 6 meseci so mu ukradli okoli 10 litrov vina. Baje bi bili to storili 4 dečki.

Izginal dežnik. — V sredo je molila neka gospa v Veliki cerkvi ter odložila svoj nov dežnik, vreden 20 K, v stran. Ali ko je skončala moliti, ni bilo več lepega dežnika, marveč namesto njega je dobila drug, grd dežnik.

Iv. Lutmannu, ki se je hotel usmrtiti, so potegnili v bolnišnici iz prsij krogljico ter se počuti prav dobro. Streljal se baje ne bo več!

Maj požar je bil nastal v sredo v hiši št. 5. na Placuti. Zgorelo je nekaj obleke in drugih reči družini Batišičevi in peku Toso.

„Parlamentar“. — Svoje čitatelje opozarjamo na dunajsko revijo „Parlamentar“, katera pricinja z novimi letom 22. letnik. „Parlamentar“ je v nemškem jeziku izhajajoči politični občeslovenski list, ter se je celi čas svojega obotja potegoval tudi za našo slovensko stvar. Slovenskemu občinstvu list priporočamo. Cena „Parlamentar“-ju je na leto 24 kron. Urejuje ga dr. Karl Živny, in izdaja Marta Živna-Skrejšovska, na Dunaju, 9/4 Althaupt. 9.

Novo umetniške razglednice. — Ravnokar so izlele nove umetniške razglednice, ki jih je izdalo dijaško umetniško društvo „Vesna“ na Dunaju. Vsebinska razglednica je narodna, oprema moderna. Priporočamo te krasne razglednice osobito vsem narodnim trgovcem in društvom. Cena: 60 kom. (6 različn.) 4-20 K, 600 kom. (6 različn.) 86 K. Vsa naročila je poslati na naslov: Društvo „Vesna“ Dunaj III. Remweg. 1.

Načrt pravilnika na pokopališču na Primorskem. — Kako je z upravo naših pokopališč po večini, je znano. Čas je pač, da se uredijo vsa pokopališča ter upravljajo tako, kakor zahtevajo moderni časi, da je namreč vse natančno opisano in navedeno, kar je na pokopališču, kdo počiva tu, kdo tam, kdaj je umrl, ali se grob prekoplje ali ostane itd., sploh vse, kar potreba vedeti, da se more takoj povedati, kdo je tu pokopan, kdo tam, dalje se mora vzdrževati red gledé grobov, glede vzdrževanja grobov itd.

Vse tozadevne tiskovine po oblastvenih naredbah sestavljene se nahajajo v „Goriski Tiskarni“, na kar opozarjamo sl. županstva.

Stanovanje sredi mesta za večjo rodino se takoj odda v najem. Več v upravnistvu.

šati? pravi d'Artagnan, ki ga je jeza že grabila za lase, kakor zgrabi v Iliadi Minerva Ahila.

»Ne, jaz se ne šalim, pri moji duši! Zelo rad bi te bil videl pri tem. Petnajst dnij nisem videl človeškega obraza ter sem postal vsled svojih neprestanih pomenkov s steklenicami popolnoma neumen.«

»To še vedno ni nikak vzrok, da bi zaigral moj demant, odvrne d'Artagnan, krčevito stiskaje svojo roko. —

»Poslušaj vendar konec! Deset iger, vsaka za sto pistol, torej deset lučajev. V trinajstih lučajih sem izgubil vse, v trinajstih lučajih: število trinajst mi je bilo vedno nesrečno; bilo je trinajstega julija, ko...«

»Tristo vragev!« vsklikne d'Artagnan in skoči izza mize, pozabivši vsled današnje povesti včerajšnjo.

»Samo potrpljenje,« odvrne Athos, imel sem neki načrt. Anglež je bil originalen človek. Zjutraj sem ga videl govoriti z Grimandom, in Grimand mi je povedal, da mu je oni ponudil pri sebi službo. Igral sem s njim za Grimanda, za molččega Grimanda, razdeljenega v deset delov.«

»Ah, koliko je veljal lučaj?« vsklikne d'Artagnan, spustivši se nehote v smeh.

»Grimanda samega, moraš pomniti! In z desetimi deli Grimanda, ki ni vreden jednega srebrnjaka, sem dobil nazaj demant. Reci torej, če vstrajnost ni čednost!«

»Pri moji duši, to je zanimivo!« pravi d'Artagnan, potolažen in držé se vsled smeha za trebuh.

»Ker sem imel srečo, ti je lahko razumljivo, da sem pričel takoj zopet igrati za demant.«

»Ah, vrage!« pravi d'Artagnan, vnovič ves zlovljen.

»Priigral sem tvoje sedlo, tvojega konja, potem moje sedlo, mojega konja, in nato pričel vnovič iz-

gubljati. Kratko: dobil sem nazaj tvoje in potem svoje sedlo. Tako stojijo zdaj razmere. Izvršil sem res mojstersko delo. S tem pa sem se tudi zadovoljil.«

»D'Artagnan si oddahne, kakor da so mu odvalili s prsij celo krčmo.

»Končno mi torej demant ostane?« pravi boječ.

»Nedotaknen, ljubi prijatelj; poleg tega še celo sedli tvojega in mojega Bucefala.«

»Toda kaj pričneva s sedli brez konj?«

»Glede tega imam neko idejo.«

»Athos, ti me strašiš.«

»Poslušaj; ti že dolgo časa nisi igral, d'Artagnan?«

»In nimam nikakega veselja do igre.«

»Ne prisegajva. Ti dolgo časa nisi igral, sem rekel, in zato moraš imeti srečno roko.«

»No, in naprej?«

»No, Anglež in njegov tovariš sta še tukaj.

Opazil sem, da bi jako rad prišel do sedla. In glede tebe se mi zdi, da polagaš na svojega konja veliko vrednost. Ja: na tvojem mestu bi stavil sedlo proti konju.«

»Toda jedno samo sedlo mu ne bode dovolj.«

»Moj Bog, igraj torej za obe! Jaz nisem tak sebičnež, kakor ti.«

»Ti bi torej storil tako?« reče d'Artagnan neodločno; tako zelo je pričela uplivati nanj Athosova zaupnost, ne da bi se tega zavedal.

»Častna beseda, na jeden sam lučaj.«

»Toda ker sem izgubil konja, bi ohranil silno rad vsaj sedli.«

»Torej igraj za svoj demant.«

»O, to je še vse kaj drugega, nikdar, nikdar!«

»Vraga,« pravi Athos, »predlagal bi ti, da igraj za Plancheta; toda ker se je podobno že zgodilo, bi Anglež morebiti več ne hotel.«

»Najraje bi ne staval ničesar, moj ljubi Athos.«

»Škoda,« odvrne Athos hladno, »Anglež je preobložen s pistolami. Toda, moj Bog, peskusi vsaj jeden lučaj; jeden lučaj vendar ne traja dolgo.«

»In če izgubim?«

»Dobiš.«

»Toda če izgubim?«

»No, tedaj mu izročiš sedli.«

»Naj bode torej na jeden lučaj,« pravi d'Artagnan.

Athos odide iskat Angleža in ga najde v hlevu,

kjer je motril sedli s poželjivimi očmi. Prilika je bila ugodna. Staval je svoje pogoje: obe sedli za jednega konja ali sto pistol, po prosti volji. Anglež je hitro preračunal: obe sedli ste bili vredni tristo pistol; sprejel je predlog.

Tresoč vrže d'Artagnan kocke in dobi tri pike;

njegova bledota prestraši Athosa, ki se zadovolji z besedami:

»To je bil nesrečen lučaj, tovariš; svoja konja dobite čisto osedlana, gospod!«

Zmagoslavno se Anglež niti ne potruji, da bi stresel kocke, ampak vrže jih na mizo, svest si svoje zmage tako, da se niti ne ozre po njih. D'Artagnan je pogledal v stran, da bi skrnil svojo slabo voljo.

»Stoj, stoj, stoj,« pravi Athos s svojim mirnim glasom, »to je bil izvanreden lučaj, in videl sem ga samo štirikrat v svojem življenju: dve pike!«

Anglež pogleda in ostrmi, d'Artagnan pogleda in se vradosti.

»Da,« nadaljuje Athos, »samo štirikrat: enkrat pri gospodu de Craquy, drugič pri meni, na deželi, v svojem gradu, dokler sem ga še imel, tretjič pri gospodu de Tréville, ki nas je s tem presenečil vse; končno četrtič v neki krčmi, kjer se pripetilo to meni samemu in sem izgubil sto zlatov in jedno večerjo.«

O prodancu Klebast smo prejeli od dveh strani prav zanimivih podatkov, ki drastično osvetljujejo to propadlo dušo. Morda porabimo.

Odpri lekarni. — Jutri pop. bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Ghubich.

Plinov motor, ki je služil doslej v naši tiskarni, je na prodaj. Moči je za pol-drugo konjsko silo. Je se skoro nov. Oddamo ga za manj kron nego je stal goldinarjev.

Dostikrat se nudi priložnost, da se iže in priporoča pri ranjenju dobro obvezo. Pri tem najbolj pravilno in skušeno sredstvo, katero vsled svojega antiseptičnega, hladitega in bolečino olajšujočega učinka zadržuje vnetja in poprej zaceli rane, je v celi monarhiji dobro znano praško domače mazilo iz lekarni B. Fragner, c. kr. dvorni založnik v Pragi. Ker se to mazilo tudi pri večletni shranitvi ne spremeni ali izgubi svojega učinka, naj bode isto za nepričakovane slučaje v vsaki družini vedno pripravljeno.

Razgled po svetu.

Cesarjeva nesgoda. — Božične praznike je preživel cesar pri svoji hčeri Mariji Valeriji v gradu Wallace. V soboto zvečer je hitel po stopnicah navzdol, pri tem se mu je ostroga zapletla v debelo preprogo na stopnicah ter je padel nizdol na obraz. Skočil je takoj pokoncu ter rekel, da se mu ni ničesar zgodilo. Pozneje pa se je pokazalo, da si je pretegnil mišice na hrbtu ter se udaril na čelo. Sedaj pa se počuti cesar že dobro, kakor navadno.

Učiteljski shod v Ljubljani. — Kranjsko učitelstvo je priredilo minoco nedeljo protesten shod v „Mesnem domu“ v Ljubljani. Na shodu je došlo kakih 500 učiteljev in učiteljic. Na shodu so govorili predsednik „Dež. slov. učiteljskega društva“, g. Režek, g. učitelj Gangl in g. župan Hribar. Ta poslednji je prijavil zborovalcem, da je v sporazumljenju z zaupniki iz učiteljskih krogov sestavil podroben načrt zakona, v katerem nasvetuje, da se učiteljem dajo iste učiteljske plače, kakor jih imajo državni uradniki zadnjih treh plačilnih razredov. Ta načrt pa ni mogel priti v razpravo radi obstrukcije v deželnem zboru. Zborovalci so vsprejeli štiri resolucije, s katerimi: a) obsojajo obstrukcijo v deželnem zboru; b) protestujejo proti hujškanjem na javnih shodih proti soli in učitelstvu; c) prosijo merodajne faktorje, naj branijo solo in učitelstvo in d) izrekajo zahvalo uredniku „Učiteljskega tovarisa“, Engelbertu Ganglu na obrambi ugleda in pravice učitelstva. Za gorisko učitelstvo je govoril nadučitelj g. Križman iz Dornberga.

„Slovenska šolska matica“ je imela v nedeljo svoj občni zbor v Ljubljani. Za l. 1901., 1902. in 1903. je izdala Matica 10 knjig v 17900 izvodih. Členov ima 1344. — Kapitala ima društvo 4900 K 28 st. Predsednikom društva je bil izvoljen ravnatelj Schreiner, podpredsednikom dež. šolski nadzornik Hubad, blagajnikom ravnatelj Senekovič, tajnikom nadučitelj Gabrsek.

„Zvezda“ na Dunaju vabi k petemu občnemu zboru, ki bode v nedeljo 3. januarja 1904. na Dunaju v dvorani „Zum Regensburgerhof“, I. Sonnenfelsgasse 2. Začetek ob petih popoldne. Dnevni red: Nagovor g. predsednika, poročila gg. tajnika, blagajnika, pregledovalcev, volitve, slučajnosti.

Občnemu zboru sledi društvena zabava s sodelovanjem g. Avg. Janša in društvenega pevskega zbora pod vodstvom g. Vinko Krusića.

Knezoškofom v Tridentu je imenovan msgr. dr. Celestin Endricci. Med kandidati se je nahajal na drugem mestu goriski prost dr. Faidutti.

Ruski car pojde v Rim baje spomladi letos. Na dvoru v Rimu naznani to novi ruski poslanik Ovrosov.

Draga zausnica. — Posestnik Albert Nader, Gor. Plan na Českem, je pred kratkim dal neki deklici tako zausnico, da jej je počla ušesna mrena. Stvar je prišla pred sodnijo, ki je obsodila Nadra na 3 dni zapora in na odškodnino 22.000 K.

Častnik — ponarejalec menjic. — Ogrski listi poročajo, da je neki ulanski poročnik ponarenil menjice ter tako izvalil svoto 200.000 K, potem pa pobegnil brez vsakega sledu. Ta poročnik je baje sin jako ugledne rodbine, uče je v visoki vojaški službi. Živel je razkošno ter bil napravil

dolga 80.000 K, katere pa je dobil od svoje zaročenke, ali namesto plačati dolgove, je denar zaigral.

Državni proračun. — Uradna „Wiener Ztg.“ je objavila ces. naredbo, s katero se uveljavi začasni državni proračun za prvo polovico l. 1904. Ker državni zbor ni rešil fin. zakona, mora si vlada s § 14. dovoliti potrebni proračun za bodočih šest mesecev, kakor tudi računski zaključek za l. 1903. Ker je bilo za tekoče leto treba dovoliti se nekaj kreditov, znašajo troški 1.732.196.912 kron, dohodki 1.732.199.884 kron, torej prebitek 2972 kron.

Nemški šovinizem pri koroških sodnijah. — Gospoda I. Knez in F. Supančič v Ljubljani imata svojo opekarino. V neki njuni stvari je došla na koroško sodnijo v Rožeku vloga v slovenščini, katero pa je smatrala sodnija potrebno rešiti v nemškem jeziku. Knez pa je nemski Fürst in tu sta peljala šovinizem združen s površnostjo in nevednostjo sodnijo tako daleč, da hoče spraviti iz sveta ime Knez, bodisi da povisa gospoda Supančiča v kneza. Naslov na sodnem sklepu, rešitev slovenske vloge, se namreč glasi: „An die (hohe) Fürstlich Suppantische Ziegelfabrik Laibach“ — in z vso navno resnostjo je poslala sodnija tak sklep v Ljubljano.

Kako naj imenujemo tako postopanje? In se celo na sodnijah, v hisah pravice!

Trgovska pogodba z Italijo podaljšana. Med Avstro-Ogrsko in Italijo je določen provizorij, po kojem se trgovska pogodba med obema državama podaljša do 30. septembra 1904. Vinska klavzula je popolnoma odpadla, ne da je nameščena s kako formulo. Talijanskim vinotrcem je dana ugodnost roka 3 tednov, v katerem času morejo razcariniti svoje vino, poslano pred koncem leta, po favorizirani carini gl. 3-20 v zlatu. Tako bo obstajala klavzula faktično v veljavi še 3 tedne. Za vino, katero pride po transitornem terminu, bo treba plačati gl. 20 v zlatu. Sodi se, da bo znasala bodoča carina na talijansko vino 12 lir pri hektolitru.

Štrašna nesreča v gledališču v Čikagu. Nad 600 oseb zgorelo. — 30. dec. pr. l. popoldne je med predstavo pantomine „Blaubart“ pogorelo se-le pred par leti otvorenjo s 4 milijoni kron po vzoru pariske komične opere sezidano najmodernejšo cikasko gledališče Iroquies. 637 mrtvih trupel so doslej izvlekli iz razvalin. Gledališče, ki je obsegalo 1700 sedežev, je popolnoma zgorelo. Ogenj v gledališču Iroquies je nastal mej drugim dejanjem, ko so na odru pevci peli vesel oktet. Ogenj se je najprej pojavil v levi kulisi, prijel se prospekta in se bliskoma razširil. V nepopisnem strahu so se čuli strašni klici „Ogenj!“ Ogenj je povzročil napaka v elektriki, ali pa eksplozija neke acetilenove svetilke. Zgorelo tudi mnogo odličnih umetnikov. 50 zdravnikov je bilo takoj na licu mesta. Mrtvašnice in hiše za ogled mrtličev so tako prenapolnjene, da ne morejo nikamor več položiti mrtvece, katerih število se vedno množi. Posebno veliko je mrtvih deklic od 10—12 let, ki so dobile proste vstopnice k predstavi, pri kateri so sodelovali njihovi sorodniki. Ravnatelj Pavi je našel v spodnjem prostoru za orkester še dihaajočo otroke, katere so vrgli s spodnje galerije njihovih starših, ki so zgoreli. Z druge galerije se ni nihče rešil. Gledalci so zgoreli, kar je pa poskakalo z galerije, so se ubili. Stopnjice so napolnjene z mrtveci. Najstrašnejše je bilo, ko je počil kotel za plin ter se je goreč plin razširil po gledališču. Mnogo oseb je našlo smrt stojé mej sedeži. Na gledaliških hodnikih so našli 12 čevljev visoko nagromadena zažgana trupla. Mnogo oseb je skočilo na cesto, kjer so obležale z razbitim telesom. Mnogo gledalcev je z galerije poskakalo v parter na mrtve in umirajoče. 20 minut po začetku požara je vse gledališče bilo v plamenu. Komaj 200 ljudi je rešenih. Okolu gledališča je stalo natlačeno 40.000 jokajočih ljudi, ki so prihiteli iskat svoje sorodnike. Dogodili so se srce pretresujoči prizori. Vse mesto je v globoki žalosti.

Ozdravljeni prorok. — O Mohamedu je znano, da je bil epileptičen; tudi pri mnogih drugih ustanoviteljih ver in sekt je igrala prenapetost in razdrzljivost možgan odločilno vlogo. Zadnji čas se je pojavil v Denveru v Sev. Ameriki neki David Char- ters ter začel po ulicah pridigovati novo vero. Kmalu se je zbralo okoli njega toliko pristavev, da je ustanovil novo versko ob-

ščino. Spisal je tudi mistično knjigo: „Ali obstojita peklo in nebesa?“ Bolj nejasne in bedaste so bile njegove besede, bolj je ljudstvo verovalo višji izvor njegove modrosti. Charles pa je stasoma tako obolel, da so ga prenesli v bolnišnico, kjer so mu odstranili neko kost, ki ga je tlačala na mozgane. Pred leti je bil namreč nezrečno padel, pri čemer se mu je zadela usodna kost v mozgane, kar je imelo posledice, da je čutil v sebi drugo osebo, ter mu je narekovala blazna domisljija nove verske nazore. Ko pa je prišel mož ozdravljen iz bolnišnice, je izjavil, da ni nikoli pridigoval nove vere niti pisal v ta namen kake knjige.

Pes — podčastnik. — V „Hohenzollernsche Zeitung“ je bil nedavno citati sledeči inserat: „Mal, črn jazbecar, ki sliši na ime „Feldmann“, se je izgubil. (Na ovratniku ima podčastniške znake z narednikovimi gumbi.) Oddati ga je proti nagradi pri pl. Blumröderju, stotniku.“ — Socialdemokratski list „Vorwärts“ pristavlja: „Ali naj ho za psa ali za podčastnika odlikovanje, da je stotnik Blumröder pustil svojega psa avanzirati za sergentea?“

Vojna med Rusi in Japonci! — Koreja je že v drugič preporna točka, ki preči prouzročiti krvavo vojno na daljnem iztoku. Pred leti je nastala kitajsko-japonska vojna vsled spora, čegava naj bo Koreja; tedaj so Kitajci izgubili vse pravice do tega polotoka, a tudi japonske načrte so prepredile velesile, ki so proglasile Korejo za „neodvisno“. Ta polotok obsega 218.200 kvadratnih kilometrov ozemlja in šteje približno 10 milijonov prebivalcev. Po kitajsko-japonski vojni so se Japonci z vso energijo še nadalje potegovali, da pride Koreja v njihovo posest, ker leži prav pred nosom japonskemu cesarstvu. Zato menije Japonci, da jo morajo dobiti in naj velja, kar hoče. Da pride v roke Rusom, bi bili japonski življenski interesi težko prizadeti, ker je Koreja v vojaškem oziru jako važen polotok. Bo li Japonska sedaj izpeljala svoje načrte, je negotovo; to bi pokazala vojna. A če zdaj ne pride do nje, se bo pozneje gotovo še enkrat z orožjem odločevalo, kdo naj bo gospod na Koreji. In ravno tako je za Rusijo ta polotok velevažen, ker ji zapira pot v Tihno morje in jo zavira na njenem zmagovitem diru. Rusija pa ima tudi svoje interese v Mandžuriji. To deželo ima Rusija takorekoč že v oblasti. Kina, ta velikan z lončenimi nogami, ni v stanu zoperstaviti se Rusom. Po znani kitajski ekspediciji evropskih velesil so Rusi nadaljevali svoje prodiranje v Mandžurijo, ki se je počasi spremenila v rusko deželo. Ako torej pride do vojne na Iztoku, Kitajska največ izgubi, ker so že tudi vstali Angleži in zahtevajo zase Tibet, da se na ta način oskodujejo za ruske vspehe v Mandžuriji in na Koreji. Kitajska orjaska država, ki obsega nad 11 milijonov kvadratnih kilometrov in je torej za milijon kilometrov večja od vse Evrope, počasi razpada. Japonsko-ruski spor hoče Anglija izrabiti v to, da zadelolji svojo željo po Tibetu, tej gorski planoti, ki obsega 2.109.000 kvadratnih klm. in šteje 2¼ milijona prebivalcev. Da se Rusija in Japan oborožujeta, je gotovo. Rusija je sicer pripravljena ugoditi Japoncem, a nikakor ne more dovoliti, da bi bila zveza med Vladivostokom in Port Arthurjem pod njihovim nadzorstvom, kar Japonci hočejo. Ker pa je to njihova glavna zahteva, zato pride težko do sprave. A za zdaj menda še ni povoda, da bi morala izbruhniti vojska. Japonski ministri svet je sklenil najeti pet milijonov funtov posojila za oboroževanje. Dve bolniški ladji japonskega „Rdečega križa“ sta dobili tajen ukaz, naj boste pripravljene. Da bo Anglija v slučaju vojne Japonsko podpirala, je znano. — Iz Londona poročajo, da je Japonska v zadnji noti zahtevala od Rusije, naj formalno prizna neodvisnost in integriteto Koreje in Kine ter naj imajo vsi narodi v teh dveh državah enake pravice. Japonski ministri svet je izdal tri nove naredbe; med njimi se nshaja načrt za organizacijo glavnega taborišča in štaba za slučaj vojne. Ustanovil se je tudi vojni svet. S tem je Japonska spopolnila svoje vojne priprave. Iz Pekinga brzojavljajo 29. dec.: Trije podkralji poročajo, da imajo 90.000 od evropskih častnikov izurjenih vojakov na razpolago. Iz Varšave: Ruske oblasti so se obrnile na slušateljce 5 tečaja medicinske fakultete na varšavski univerzi z vprašanjem, če bi bili pripravljene kot prostovoljci iti na vojno pozorišče v zhodnjo Azijo.

Rusija in Japonska ste v Chicagu najkupile velike množice govejevega mesa. V S. Pavlu se je zadnjih dni ukrcalo 100.000 sodov moke za izvoz na Japonsko. Nadalje se je v Norfolkku ukrcalo 11.500 tonelat premože za Japan. „Daily Telegraph“ javlja iz Tokija 30. dec. Predsinoči izdala se je cesarska naredba, v kateri je rečeno, da je vlada prvokrat prisiljena poslužiti se sedmega člena ustave in ukreniti potrebno za najetje posojila, ki se ima povrniti po preteku dveh let, za izdajanje nakaznic na državni zaklad, katere se imajo plačati tekom petih let in slednjic za porabo specijelnih rezervnih fondov. Londonski dopisnik „Matina“ trdi, da je iz zanesljivega vira doznal, da Rusija odkloni zahtevo Japonske, ki hoče, da bi vnovič proučila njene zahteve.

Glasba.

„N'ocj je prav lep večer“, za klavir. Transkripcija. Zložil in uzorni rodoljubkinji, velerodni gospej Nini dr. Rojčevi udano poklonil Janez Laharnar na Št. Viski gori. Delo 11. Cena 50 vin. Založil skladatelj,

Missa pro defunctis ad duas voces aequales organo comitante. Auctore Joanne Laharnar. Op. 9. Pret. 1 K 20 h.

Književnost.

Dva izleta na Rusko. — Črtice iz popotnega dnevnika. A. Åskerc. Ponatis iz „Ljubljanskega Zvona“. Pisatelj podaje zanimive podatke s svojega potovanja po Ruskem. Lepa, s čutečim slovanskim srcem pisana, priporočljiva knjiga. Cena K 1.— po pošti K 1-10.

Ilustrovani narodni koledar 1904. — Uredil in založil Dragotin Hribar v Celju. Lepo opremljen koledar z vso v take vrste knjigo spadajočo tvarino; poleg prinaša več lepega berila in par dobrih slik. Cena 1 K 50 v.

Slovensko-amerikanski koledar 1904. — Izdalo in založilo uredništvo „Glas Naroda“. X. letnik. New York. Cena 25 centov. Čeden koledar z raznovrstnim berilom in mnogimi slikami.

Bog i Hrvati. — Pučki kalendar 1904. Broširan 1 K, vezan 1 K 40 v. Tiskarna Ant. Scholza v Zagrebu. Bogat, obširen koledar z najraznovrstnejšo vsebino in zanimivimi slikami.

Spisil Krištofa Šmida. — XIII. zvezek. V Novem mestu. Tisk in založba I. Krajec. 80 strani.

Veliko zalogo isterskega vina
Fran Macarol - Sežana
Izvrsten nadomestek kraskega terana, kakor tudi vseh vrst isterskih vin.
Cene nizke postrežba točna.
Razposilja se na vse strani.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča
pristne bele in črna vina iz vlpavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.
Dostavlja na dom in razposilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi usorec.
Cene zmerno. Postrežba počena.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Gorica * Gorica

Klimatično zdravišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Naznanilo.

D. Zalaznik, Kanfanar, preskrbuje že več let vinskim trgovcem in gostilničarjem nakup vina in pošilja tudi malim odjemalcem naravna istrijska vina po nizki ceni.

Stvarna pojasnila brezplačno. Narodna gostilna z prenočiščem v lastni hiši nasproti postaji.

C. kr. notar

Dr. Marij Pascoletto

otvori svojo pisarno 4. januarja 1904. v hiši št. 9. I. nad. v ulici Vetturini (bivša pisarna pok. notarja Jos. Kavčiča.)

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po 5 %. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo 6 %, na menice 6 %, s 1/2 % uradnino. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1902. (v kronah): Olanov 1853 z deleži K=129.026. — Hranilne vloge 1.479.006.70. — Posojila 1.443.030.10 — Vrednost hiš 142.643 (v resnici so vredne več). — Rezervni zalog 68.050.90.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Zahvala.

Podpisani se pristrčno zahvaljujejo za mnogobrojno udeležbo pogreba r. g.

Viktorja Uršič-a,

učitelja-voditelja v Dreženci pri Kobaridu.

Posebno se zahvaljujejo č. učiteljskemu društvu, katero se je tako polnoštevilno udeležilo s krasnim vencem z napisom in mu zapelo v slovo dve žalostinki. Enako tudi zahvalujemo vse kobariske gospé in gospode, prijazno občinstvo v Dreženci in vse, ki so za časa njegove bolezní mu stali ob strani, sosebno ondotni č. gospod kurat.

Zalujoča soproga - mati - brat in sestre.

Veliki požar!

zamore se lahko in naglo pogasiti samo s

Smekalovimi

brizgalnicami

nove sestave, koje od desne in leve strani vodo vlečejo in mečejo. V vsakem položaju delujoče kretanje brizgalnice nepotrebno!

R. A. Smekal

Zagreb,

skladišče vseh gasilnih predmetov, brizgalnic, cevi, pasov, sekiric, sekali in gospodarskih strojev.

11 129 odlikovanj 11

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu se naznanja, da se bode prodajal od novega leta naprej smodnik na drobno samo v prodajalnici Via Boschetto št. 7 in sicer vsak dan razun nedelje in praznika od 9—12 predpoldne. Na debelo se bode prodajal smodnik v velikem skladišču ob Soči samo ob pondeljkih in četrkih od 12—2 popoldne. Pri naročilih od 500 kg naj se blagovoli poslali znesek naprej.

C. in kr. glavna zaloga smodnika.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, proje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojaše in šuljarje.

Svetilnice. — Rožni vencl. — Mašne knjilke.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce pejmih s in trgih ter na deželi. 2 35-8

Zahtevajte

moj ilustrirani cenik z več kakor 500 podobami od ur, zlatih, srebrnih in muzikalnih predmetov, katerega pošilja zastonj in poštalno preste

Hanns Konrad,

tvornica ur in eksportna hiša Most št. 249. — (Česko).

Gostilna

„pri Žagarju“

tik nove postaje na Bianci, toči vedno naravna domača bela in črna vina.

Kuhinja je preskrbljena vedno z gorkimi in mrzlimi jedili. Cene zmerne. Priporoča se svojim rojakom iz mesta in z dežele za obilen obisk.

V najem

se oddaste 2 ali 1 soba bodisi s pohištvo ali brez v Gorici na Travniku št. 13. II. nadstr.

Kerševani & Čuk

v Gorici

v ulici Riva Castello šte. 4 (konec Raštelja.)

Priporočata slavn. občinstvu iz mesta in z dežele

svoje mehanično delavnico, zalogo šivalnih strojev in dvokoles iz tovarne „Puch“ ter drugih sistemov.

Sprejemava vsako popravo in rekonstrukcijo bodisi šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Vsako popravo, šivalni stroj ali dvokolo jamčeva.

Z ozirom na najino dolgotrajno skuhajo, zagotavljava, da so izdelki najine zaloge najboljše vrste in trpežni, ter izvršuje vsako popravo bodisi šivalnih strojev ali dvokoles točno in dovršeno.

Posojujeva tudi dvokolesa.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke z Majdičevega mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovratne pišče, n. pr.: francoski Cognac pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo mlo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po mernih cenah.

Naznanjam, da imam odeslej v prodaj dober vinski špirit za kati ter lahko postrežem svojim cenj. odjemalcem s prav zmernimi cenami Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši kjer je »Trgovska obrtna zadruga«

Naznanilo preselitve.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu iz mesta in z dežele, da je preselil svojo gostilno iz Gosposke ulice št. 19

v ulico Municipio št. 9.

Svojim rojakom se toplo priporoča udani

Fric Šimenc,
gostilničar.

Odlikovana krojaška delavnica

Ant. Krušič

v Gorici, tekališče Josipa Verdi 28.

Priporoča se slavnemu občinstvu v mestu in na deželi. Ima bogato zalogo vsakovrstnega blaga za vse letne čase in vsak stan. Gotove obleke lastnega izdelka kakor tudi površne sukne itd. Cene zmerne. — Ravno kar mi je dospelo sveže raznovrstno blago za nastopno jesensko in zimsko sezono

Izdelke iz lastnega blaga jamčim! Ob enem naznanjam slavn. občinstvu, da sem preselil svojo krojaško delavnico in prodajalnico v ravno isto ulico pod šte. 33 t. j. nasproti dose-danjim mojim prostorom in nasproti novemu stavbišču »Trgovskega doma«.

POZOR!

Kranjske salame

1 kg K 270;

prave kranjske klobase

11 parov K 2.

Razpošilja po povzetju od

5 K naprej

KAROL NOVAK,

Ljubljana, Rimska cesta št. 3.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitali: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovaško-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši

Gospodskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder postuja.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občekoristne namene.

J. Zornik Gorica, Gosposka ulica šte. 7.

Priporoča toplo sorojakom svojo zalogo modnega blaga:

Za dame:

Krasne okraske za obleke, trakove, svile zadnje novosti za bluze, pajčolane, pasove, predpasnike, rokavice, nogavice, dežnike, solnčnike, bluze, čevlje, vse potrebščine za obleke, kakor: podloge, sukanec, svilo, gumbje, vezenja, zaponke itd.

Za gospode:

Raznovrstno belo in barvano perilo najboljše vrste, jopice za hribolazce, kolesarje, veslarje; zadnje novosti ovrtnic, ovrtnikov, zapestnic, nogavic, rokavic, hlačnikov, čepic, čevljev, dežnikov itd.

Opozorja

prečastite dame, na svojo veliko zalogo obče priznana najboljih modercev vsake cene.

Za birmance

in otroke: rokavice, nogavice, pajčolane vsake vrste, obleke, čepice, razno perilo.

Za slavnosti

in druge veselice; vsakovrstne narodne trakove, kojim preskrbi na zahtevo vsakovrstne napise.

Gene brez vsake konkurence.

„Die Freisinnige Zeitung“

je socialno-prostomisleče mlado-avstrijsko glasilo, ki zastopa politično konsolidacijo in gospodarsko prerobenje Avstrije na podlagi narodne, verske in socialne enakopravnosti vseh državljanov. V domači politiki zastopa list političen in socialen

napredek,

v zunanji pa brani in množi politično in gospodarsko moč države. List „Freisinnige Zeitung“ ni namisljeno liberalen, ampak stremi po sporazumljenju istinito prostomislečih elementov vseh narodov in stanov države.

Letna naročnina po pošti znaša: za Avstro-Ogersko 12 kron; za Nemčijo 12 Mark.

Administracija lista „Die Freisinnige Zeitung“

Dunaj, IX. Porzellangasse 50.

Na zahtevo se pošlje list zastoj na ogled.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Zaščitna znamka: SIDRO.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjaevih lekarn v Pragi

priporočano kot izvrstno bolnblažujoče mazilo; za ceno 80 h, kron 1.40 in 2 kroni se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko s „SIDRO“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarnje in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjaeva lekarna „pri zlatem levu“

v PRAGI, Elizabethgasse št. 6.

Dobi se v lekarni

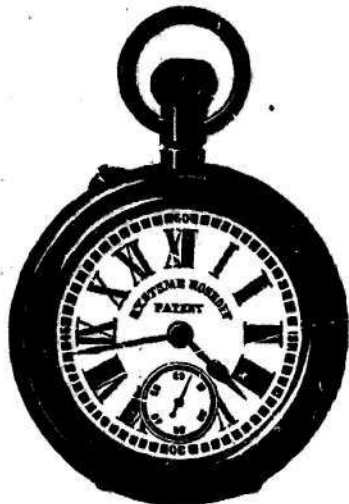
„Pri Zlatkarija“ Robert Kastner, Telma.

Pojasnilo!

Večkrat pohvaljene ure Anker Remontoir Sistem Roskopf iz niklja, kupuje že dolgo let večina mojih odjemelcev, posebno poljedelci, uradniki, žandarmerijski, finančni in železniški uslužbenci ter so z njimi popolnoma zadovoljni. — Razpošiljam svoje ure pristno ameriškega sistema

Direktno razposlana gl. 2.50

Roskopf Patent Anker-Remont. št. 99

(kot službena ura vsega priporočila vredna) z emailirano tablico s šte ilkami ter s fino politir nim in dobro zapirajočim pokrovom, s pozlačenimi kazalci, točno regulirana, teče 36 ur, 3-letno pisмено jamstvo, direktno razposlana na privatne odjemalce: 1 komad gl. 2.50; 3 kom. gl. 7; 6 kom. gl. 13.50. Poleg verižica iz niklja z lepim kompasovim privezkom vsak komad 30 kr. Razpošiljam proti povzetju ali naprej poslanim zneskom ter vrnem

denar, ako ura ne dopada, ali ako prav ne deluje. — Bolj solidnega trgovskega ravnanja ne more nihče zahtevati.

HANNS KONRAD

Prva tovarna z urami — Most (Brux) šte. 617 (Češko).

C. kr. zaprišežen sodnijski cenilec. Moja tvrdka je bila odlikovana s c. kr. avstr. državnim orlom, z zlatimi in srebrnimi razstavnimi kolajnami ter z več nego 10.000 priznanimi pismi, došlih s celoga sveta. Moja tvrdka je kot izvozna tvrdka v tej stroki neprekosljiva, največja in najstarejša ter izvaža v vse dele sveta. Ustanovljena l. 1887. Ilustrovan cenik ur, zlatoga in srebrnega blaga se razpošilja na zahtevo zastoj in franko.

Prva kranjska z vodno silo na turbino delujoča

tovarna stolov

Fran Švigelj

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko

priporoča sl. občinstvu, prečast. duhovščini, imeteljem in predstojnikom zavodov in šol, krečmarjem in kavarnarjem, ravnateljstvom uradov, gg. brivcem itd.

natančno in trpežno izdelane stole, fotelja, vrtno stole, gugalnike, naslonjače itd. itd.

Blago je izdelano iz trdega, izbranega lesa, poljubno likano ali v naravni barvi imitirano.

Največja izbira stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trstovine.

Na željo pošlje tvrdka najnovejše obširne cenike z nad 80 slikami, iz katerih je razvidna oblika blaga in cene, zastoj in franko.

Naročevalcem na debelo se dovoli znaten popust.

Ranjenja

vsake vrste naj se skrbno varuje pred vsako nesnago, ker valed te vsaka majhna ranitev lahko nastane velika, težko ozdravljiva rana. Že 40 let je odkar se imenuje mečilno mazilo, praško domače mazilo priznano kot zanesljivo obvezno sredstvo. To mazilo varuje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje celjenje in zdravljenje.

Razpošilja se vsak dan.

Proti naprej poslanem znesku K 3.16 se pošilja 1/2 skatljice ali K 3.36 1/2 sk., ali K 4.60 1/2 sk., ali K 4.96 1/2 sk. franko na vse postaje avstro-ogerske monarhije. — Vsi deli omota imajo postavno deponirano varstveno znamko.

Glavna zaloga

B. Fragner, c. kr. dvorni založnik, lekarna „Pri črnem orlu“

Praga, Mala strana, na voglu Spornrove ulice č. 203.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske. — V Gorici v lekarnah Cristofolletti, Gllublich, Pontoni in Gironeoli.

Gorica

Corso Giuseppe Verdi 38

J. MEDVED

Gorica

Corso Giuseppe Verdi 38

priporoča svojo na novo založeno zalogo

zgotovljenih oblek za gospode, dečke, dame in otroke,

srajc, kravat in dežnikov

Stalne cene.

Velika izbira preprog in zaves.

Točna postrežba.